

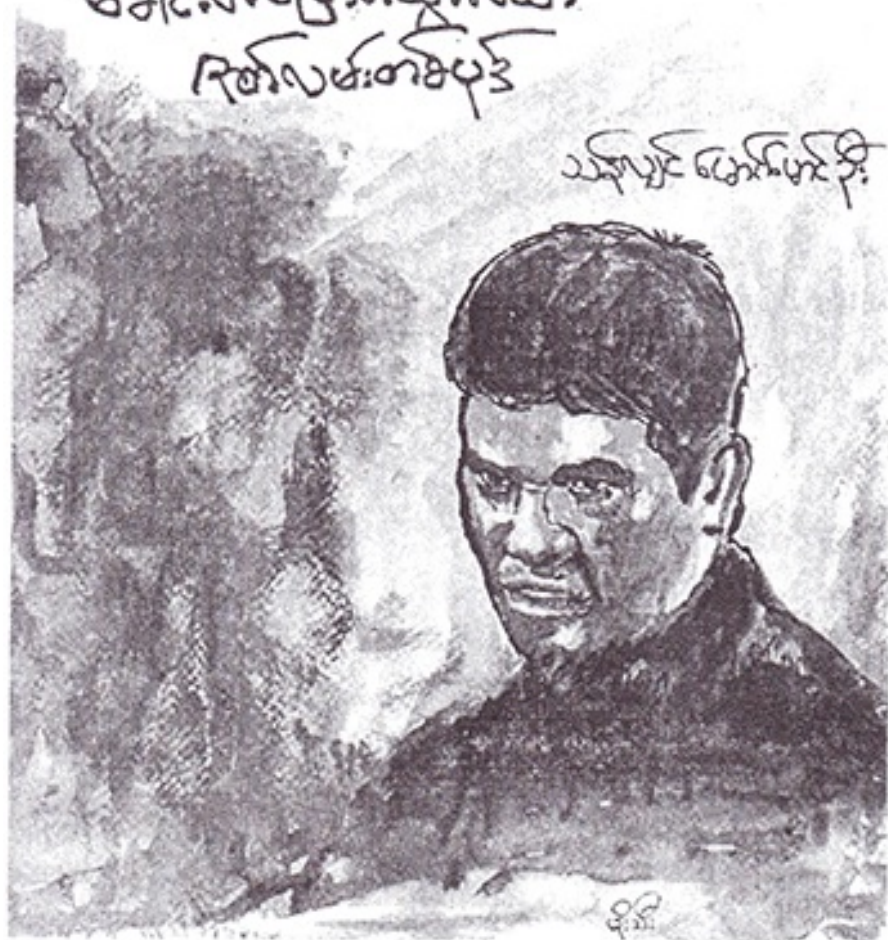

လရောင် သိမ်းတဲ့ ဒွိပ် မက် လမ်း

- သန့်လျင်မောင်မောင်ဦး
- မောင်တည့်တုံး(ယင်းတော်)
- မိုးသီး တို့နှင့် ကလောင်စုံ

ဝေါင်းစီးခြင်းသမားတို့
အားလုံးတစ်ပုဒ်

သန့်လွင် မောင်မောင် ဦး

ခေါင်းစီးပြောင်းသွားသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်

(၁)

ဆိုင်ရှိသည် တော့ မှန်သည် ။

သို့သော် ဆိုင်ပေါ်မှာ အခန့်သားကြီးထိုင်ပြီး ရောင်းနေရုံဖြင့် သိပ်တော့ အလုပ်မဖြစ်လှ။ သိသည့် အတိုင်း ‘ကျောက်မျက်ရတနာ’ လုပ်ငန်းဆိုသည် က နေ့စဉ်လို ရောင်းကောင်းနေသည့် လုပ်ငန်းမျိုးမဟုတ်ချေ။

ရောင်းကောင်းသည် ပဲ ထားဦး။ ဆယ်ပွဲရောင်းရလျှင် ငါးပွဲမှာ ‘ပွဲစား’ မပါသည့် ပွဲ မရှိသလောက်ပင်။ မှန်သည် ။ ပွဲစားမပါ၍ မရ။ ကျောက်မျက်ရတနာဆိုင်ရှင်များ အားလုံးလိုလို သူ့ပွဲစား၊ ကိုယ့်ပွဲစား စသည်ဖြင့် ရှိနေတတ်ကြလေသည် သာ။

သိသည့် အတိုင်း ‘ပွဲစား’ ဆိုသည် က အာပေါင်အာရင်းသန်သည် ။ အပေါင်းအသင်း များ သည် ။ နေရာတကာလည်း နှံ့စပ်သည် ။

ဒီတော့ကာ ‘အချိုကြီး’ ဟု ခေါ်သည့် အရောင်းအဝယ်ပွဲအတော်များများမှာ ထိုပွဲစားတို့ နှင့် မပတ်သက်ချင်၍ မဖြစ်ပြန်ချေ။

ယခုလည်း ဒေါ်အေးအေး၏ ဆိုင်သို့ ‘ပွဲစားမောင်ထီ’ ရောက်လာပြန်လေပြီ။ အမှန်ဆိုရလျှင်တော့ ထိုပွဲစားမောင်ထီနှင့် ဒေါ်အေးအေးတို့ ပတ်သက်ဆက်ဆံလာသည် မှာ သိပ်မကြာလှသေး။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထို

ပွဲစားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒေါ်အေးအေး အရောင်းအဝယ် နှစ်ပွဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုနှစ်ပွဲထဲတွင် တစ်ပွဲက အချိန်ကြီးဖြစ်သည်။ အဲဒီတော့ ဘာပဲပြောပြော မောင်ထီကို ဒေါ်အေးအေး အားကိုးချင်သည်။ ဒေါ်အေးအေးသည် ကမ္ဘာအေးရှိ ကျောက်မျက်ရတနာ အရောင်းခန်းမ၌ ရတနာဆိုင်ဖွင့်ထားသည် မှာ ဘာမျှမကြာသေး။ ခြောက်လကျော်ကျော်သာ ရှိသေးသည်။ သည် မှာ ထိုခန်းမကြီးအကြောင်း စကားစပ်၍ ပြောရဦးမည်။

ကမ္ဘာအေးဘုရားအနီးရှိ ထိုကျောက်မျက်ရတနာပြတိုက်နှင့် အရောင်းခန်းမကြီးကို နိုင်ငံတော်က တာဝန်ယူကာ ဖွင့်လှစ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်များကိုပါ ဆိုင်ဖွင့်ရောင်းချခွင့်ပြုပြီး နိုင်ငံခြားငွေနှင့် ရော မြန်မာငွေနှင့် ပါ ရောင်းချခွင့်ရှိလေသည်။ သည် အရောင်းခန်းမတွင် များ သောအားဖြင့် နိုင်ငံခြားသားများ အဝယ်များကြလေ၏။ ပွဲစားမောင်ထီနှင့် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်တုန်းကလည်း နိုင်ငံခြားသားနှင့် ပင်။ ထိုစဉ်က သူသည် နိုင်ငံခြားသားနှစ်ဦးကို ဒေါ်အေးအေး၏ ဆိုင်သို့ ခေါ်လာခဲ့ဖူး၏။ ဒေါ်အေးအေး အတော်ကလေး ရောင်းလိုက်ရသည်။ သည် ကစ၍ မောင်ထီနှင့် သိကျွမ်းရင်းနှီးရခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်အေးအေး၏ ဆိုင်ကောင်တာရှေ့တွင် မောင်ထီ ဝင်ရပ်လိုက်သည် နှင့် ဒေါ်အေးအေးက ပြုံးရယ်ကာ လှမ်း၍ နှုတ်ဆက်သည်။

‘ဘယ့်နှယ်လဲ ကိုမောင်ထီ၊ ဧည့်သည် တွေ လာပြန်ပြီလား’

မောင်ထီက ပြုံးရယ်ရင်း-

‘အင်း၊ ဆိုပါတော့ အစ်မကြီးရေ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခါတော့ အစ်မကြီးကို ကျွန်တော် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တစ်ခုပြောစရာရှိတယ်’

‘အံ့မယ်၊ တယ်ဆိုပါလား၊ ကဲ ပြောစမ်းပါဦးရှင်’

‘ဒီလိုပါ အစ်မကြီး၊ အခုကုန်သည် က ကျွန်တော်နဲ့ တိုက်ရိုက်ပတ်သက်တဲ့ ကုန်သည် ဖြစ်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ သူက ပစ္စည်းကောင်းကောင်း လိုချင်တာ’

‘ဆိုတော့’

‘ဆိုတော့ ဒီတစ်ပွဲတော့ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ အစ်မကြီး။ ကျွန်တော် ဟိုအရင်ကလို ကုန်သည် နဲ့ အစ်မကြီးကို မတွေ့ပေးနိုင်တော့ဘူး။ အစ်မကြီး လိုချင်တဲ့ ဈေးကိုရအောင် ကျွန်တော်ယူရောင်းပေးမယ်။ ပွဲခမလိုဘူး။ ကျွန်တော် ပွဲညွန့်ပဲ စားမယ်’

ဒေါ်အေးအေးက တွေဝေ၍ စဉ်းစားဟန်ပြုသည် ။ ပွဲခ မလို၊ ပွဲညွန့်သာလိုသည် ဆိုပဲ။ ပွဲဆဆိုသည် က ရောင်းရငွေ၏ ၅ ရာခိုင်နှုန်း ပွဲစားအတွက် ပေးရသည် ဟု ဆိုလိုခြင်း။ ပွဲညွန့်ဆိုသည် ကတော့ တစ်မျိုး။ ပိုင်ရှင်ရှင်က မိမိပစ္စည်းအတွက် မိမိလိုချင်သောတန်ဖိုးကို ပြောလိုက်သည် ။ ဥပမာ- ကျပ်တစ်သိန်းဆိုပါစို့။ ပွဲစားက ထိုပစ္စည်းကို ကျပ်နှစ်သိန်းနှင့် ပဲရောင်းရောင်း၊ သုံးသိန်းနှင့် ပဲရောင်းရောင်း ပိုင်ရှင်က တစ်သိန်းပဲရမည်။ တစ်သိန်းထက်ပိုသော ငွေမည်မျှပင်ရှိရှိ ပွဲစားကယူမည်။ ဤသည်ကို ပွဲညွန့်ဟု ခေါ်သည် ။ ယခုလည်း ဆရာမောင်ထီက ပွဲညွန့်သာလိုချင်ကြောင်း ပြောနေပြီ။ အေးလေ၊ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ဈေးရမှတော့ သူ့ဘာသာသူ ဘယ်လောက်ကျန်ကျန် ယူပါစေလေ။

‘ရှင့်ဟာက သေရောသေချာလို့ လား’

‘ဟာ သိပ်သေချာတာပေါ့ အစ်မကြီးရယ်၊ သိတယ်မဟုတ်လား၊ မောင့်ထီ ကိုင်တဲ့ ပွဲပါ’

‘ဟင်း ဟင်း၊ ရှင်မှ အပြောကောင်း၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး။ အခု ရှင့်ဧည့်သည် ယူမှာ က ဘာပစ္စည်းတုန်း၊ အနီလား၊ အပြာလား’

အနီဆိုသည် မှာ ပတ္တမြား၊ အပြာက နီလာ။

‘အနီပါ အစ်မကြီး’

‘ဘယ်လောက်တန်လောက် လိုချင်တာလဲ’

‘လေးငါးရာလောက်ဆိုပါတော့’

ကျန်သိန်း လေးငါးရာကို ဆိုလိုခြင်း။

‘ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မမှာ ရှင်ပြောတဲ့ ဈေးကိုမီတဲ့ အနီကောင်းကောင်း တစ်ပွင့် ရှိတယ်။ ရှင်ယူသွား၊ ကျွန်မ ငါးရာရရင် တော်ပြီ။ ရှင့်ဟာရှင် ပွဲ ညွန့်ဘယ်လောက်တင်တင်၊ ဟုတ်ပြီလား’

‘ဟာ ကျေးဇူးပဲ အစ်မကြီးရယ်။ ဧည့်သည် နဲ့ မနက်ဖြန် မနက် ၈နာရီ ချိန်းထားတာမို့ ဒီညနေပဲ လိုချင်ပါတယ်’

‘ပြီးရင် ဘယ်အချိန် ပြန်သိရမလဲ’

‘ဟာ ချက်ချင်းသိရပါတယ်။ မနက် ၁၀နာရီ၊ ၁၁ နာရီလောက်ဆို သိရပါပြီ’

‘ကောင်းပြီလေ’

ဒေါ်အေးအေးက ကောင်တာထဲမှ ပတ္တမြားတစ်ပွင့်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး မောင်ထီထံ ကမ်းပေးရင်း -

‘ကဲ အဆင်ပြေပါစေတော်’

‘ဆုတောင်းပြည့်ပါစေ အစ်မကြီးရယ်၊ ကဲ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး’

‘ကောင်းပြီ ကိုမောင်ထီ၊ ကောင်းပြီ’

(၂)

‘ဂွတ်မောနင်း’

ဆိုင်ရှေ့တွင် လာရပ်နေသော နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးနှင့် စကားပြန်ဖြစ်
စ်ဟန်တူသော မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ဒေါ်အေးအေးက
အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် လှမ်း၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ။

ထိုနိုင်ငံခြားသားက ပြုံးရယ်ကာ ဦးခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ။ ဘာမျှ
တော့ ပြန်မပြောချေ။

သည် တွင် စကားပြန်ဖြစ်ဟန်တူသော အမျိုးသမီးလေးက -

‘ဪ သူက ပြင်သစ်လူမျိုးပါ။ အင်္ဂလိပ်စကားမတတ်ပါဘူး’

‘ဟုတ်လား။ ဒါဖြင့် ညီမပဲ မေးပေးပါ။ ဘာလိုချင်သလဲလို့’

‘သူလိုချင်တာ ပတ္တမြားကောင်းကောင်း အစ်မရဲ့ ၊ အစ်မတို့ ဆိုင်မှာ
ရှိသလား’

ဒေါ်အေးအေးက ကောင်တာထဲမှ အကောင်းဆုံးပတ္တမြားတစ်ပွင့်ကို
ထုတ်ပြသည်။ ။ ထိုနိုင်ငံခြားသားကြီးက ပတ္တမြားကို ယူကာ မှန်ဘီလူးဖြင့်
စစ်ဆေးကြည့်သည်။ ။ သဘောကျသွားပုံ ရသည်။ ။ ဦးခေါင်းတစ်ချက်
ဆတ်ရင်း ပြုံးသည်။ ။ ပြီး နံဘေးမှ စကားပြန်ကို တစ်စုံတစ်ရာ ပြော၏။

စကားပြန်ကောင်မလေးက ပြန်ပြောသည်။ ။

‘ဒါ ဘယ်လောက်ကျပါသလဲတဲ့’

‘ဒေါ်လာ ငါးသောင်းငါးထောင်ပါ’

ကောင်မလေးက နိုင်ငံခြားသားကြီးကို ပြန်ပြောသည်။ ။ နိုင်ငံခြားသားကြီးက ကောင်မလေးကို ပြန်ပြောပြန်သည်။ ။ ကောင်မလေးက -

‘နောက်ဆုံးဈေးကို ပြောပါတဲ့’

‘ဒေါ်လာ ငါးသောင်းသုံးထောင်နဲ့ ပေးပါ့မယ်’

ကောင်မလေးက ဈေးနှုန်းကို နိုင်ငံခြားသားကြီးအား ပြောပြရာ နိုင်ငံခြားသားကြီးက ထပ်မံပြောပြန်သည်။ ။ ထိုအခါ ကောင်မလေးက -

‘ဒါ နောက်ဆုံးဈေးပဲလားတဲ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ကောင်မလေးက ပြန်ပြောပြရာ နိုင်ငံခြားသားကြီး ခေါင်းညိတ်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ပြောလိုက်သည်။ ။

‘သူယူမယ်၊ ဘောင်ချာရေးပါတဲ့ အစ်မ’

‘ဟုတ်လား၊ ခဏလေးနော်’

ဝမ်းသာလွန်း၍ လူက ကတုန်ကယင်ပင် ဖြစ်ချင်ချင်။

နိုင်ငံခြားသားကြီးကတော့ လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ ဒေါ်လာစက္ကူများကို ထုတ်ယူရေတွက် နေလေ၏။ အရောင်းအဝယ်ပြီးသွားတော့ နိုင်ငံခြားသားကြီးက ဒေါ်အေးအေးကို နှုတ်ဆက်သည်။ ။

ဒေါ်အေးအေးက လက်ကိုယှက်ကာ အရိုအသေပြုရင်း စကားပြန်

ကောင်မလေးကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။ ။

‘ကျေးဇူးပဲနော် ညီမလေး၊ နောက် လိုချင်တာရှိလည်း ခေါ်ခဲ့ပါကွယ်’

‘သူက မနက်ဖြန် ညနေ ၄ နာရီလေယာဉ်နဲ့ ပြန်တော့မှာ အစ်မရဲ့ ’

‘ဪ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် အစ်မရဲ့ ၊ ကဲ ခွင့်ပြုပါဦးနော်’

‘ကောင်းပါပြီကွယ်၊ ကောင်းပါပြီ’

(၃)

‘ဒေါ်အေးအေး ဘာကျွေးမှာ လဲ၊ မနုက ဒေါ်လာငါးသောင်းကျော်ဖိုး
တောင် ရောင်းလိုက်ရတယ်ဆို’

အောက်ထပ်ဆိုင်မှ မိတ်ဆွေဦးဇော်ဝင်းက လာ၍
ချီးမွမ်းထောမနာပြု၏။

‘ရပါတယ် ကိုဇော်ဝင်းရယ်၊ ကြိုက်တာကျွေးပါ့မယ်။ ကဲ ပြော ဘယ်
ဟိုတယ်မှာ စားချင်သလဲ’

‘ဟား ဟား ခုလိုကြားရတာနဲ့ ပဲ ဗိုက်ပြည့်သွားပါပြီဗျာ’

ပြောပြောဆိုဆို ဦးဇော်ဝင်း ပြန်ထွက်သွားသည်။ ။

ဦးဇော်ဝင်း ထွက်သွားပြီး သိပ်မကြာ။ ဆိုင်ထဲသို့ ရဲနှစ်ဦးဝင်လာသ

ည် ။

‘ဒေါ်အေးအေးတို့ ဆိုင် ဟုတ်ပါသလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

‘အစ်မကြီးက ဒေါ်အေးအေး ထင်ပါတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟို ဘာကိစ္စများ ရှိလို့ ပါလဲရှင်’

‘ဪ ခီလိုပါ၊ ကျွန်တော် (-----) ရဲစခန်းကပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ’

‘အခု ကျွန်တော်တို့ စခန်းမှာ ပွဲစားမောင်ထီဆိုတဲ့ သူကို ကျောက်စိမ်းတစ်ပွင့် လိမ်လည်မှုနဲ့ ဖမ်းထားပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ အဲဒီတော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါမယ်။ အဲဒါနဲ့ မောင်ထီကို ဆက်ပြီး စစ်ဆေးကြည့် လိုက်တော့ ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ လေးငါးရက်လောက်က အစ်မကြီးတို့ ဆိုင်က ပတ္တမြားတစ်ပွင့်ကိုလည်း လိမ်လည်ထားတယ်လို့ စစ်ဆေးသိရှိရပါတယ်’

‘ရှင်’

ဒေါ်အေးအေးက မျက်လုံးအဝိုင်းသား ဖြစ်သွားသည် ။

‘ဟို ဟို၊ သူဘယ်လိုလိမ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အစ်မကြီးဆီက ပတ္တမြားကို သူရောင်းပေးမယ်ဆိုပြီး ခဏယူသွားဖူးတယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ အရောင်းအဝယ် မဖြစ်တော့ဘူးဆိုပြီး လာပြန်ပေးသွားတယ် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒီပတ္တမြားဟာ အတုကြီးပါပဲ။ အစစ်က အခုကျွန်တော် တို့ လိုက်ပြန်သိမ်းထားလို့ ကျွန်တော်တို့ စခန်းမှာ ရောက်နေပါပြီ။ အဲဒါ ကို ကျွန်တော် လာပြောတာပါခင်ဗျာ’

ဒေါ်အေးအေး မှ င်တက်မိနေသည် ။

‘ဒီ ဒီမှာ ရှင်၊ ဟို အဲ အဲဒီပတ္တမြားအစစ်ကို ကျွန်မက ဘယ်တော့ လောက် ပြန်ရမှာ လဲဟင်’

‘အဲဒါတော့ နည်းနည်းကြာဦးမယ်ခင်ဗျ။ ရုံးကို သက်သေခံအဖြစ်တ င်၊ တရားစီရင်ချက် ချပြီးမှ ပြန်ရမှာ ပါ။ အဲဒါ ဒေါ်အေးအေး မနက်ဖြန် မနက် ဇနာရီလောက် ကျွန်တော်တို့ စခန်းကို ခေတ္တကြွခဲ့ဖို့ လာအကြော င်းကြားတာပါ။ ကဲ ကျွန်တော်တို့ ကို ခွင့်ပြုပါဦး’

ရဲသားလေး ထွက်သွားသည် ။ ဒေါ်အေးအေး တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်း စား၏။ လက်မှ နာရီကို ကြည့်သည် ။

မွန်းလွဲ ၂ နာရီခွဲ။

‘သမီး အေးမြခိုင်’

‘ရှင် မေမေ’

‘မေမေ အပြင်သွားမယ်။ ညနေ ၄ နာရီခွဲရင် ဆိုင်သိမ်းထားနှင့် ကြ။ မေမေ ဆိုင်သိမ်းချိန် ညနေ ၅ နာရီ အရောက်ပြန်လာခဲ့မယ်၊ ကြားလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ မေမေ’

ဒေါ်အေးအေးက အောက်သို့အမြန်ဆင်းလာခဲ့သည် ။ ကားဒရိုင်ဘာ အား အိမ်ကို အမြန်မောင်းဖို့ ပြောသည် ။ အိမ်သို့ရောက်သည် နှင့် ယူစ

ရာရှိသည် တို့ ကို ယူဆောင်ကာ ကားကို ပြန်မောင်းခိုင်းသည်။ ။

(၄)

လက်မှ နာရီကို ကြည့်သည်။ ။ ညနေ ၃ နာရီ ၁၅ မိနစ်။ ညနေ ၃ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ ရောက်သည်။ ။ ဒေါ်အေးအေး ကားပေါ်မှ ခပ်သွက်သွက်ဆင်းသည်။ ။ တာဝန်ရှိသူများအား အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပြီး လေဆိပ်ထဲသို့ အပြေးကလေးဝင်ခဲ့၏။ မျက်လုံးအစုံကလည်း ဟိုရွေ့သည် ရွေ့ ရှာဖွေနေသည်။ ။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင်။

ပစ္စည်းပစ္စယများ တင်ထားသည့် လက်တွန်းလှည်းကလေးကို တွန်းကာ လေဆိပ်အတွင်းခန်းဘက်ဆီသို့ ဝင်ခါနီးတွင် စကားပြန်ကောင်မလေးနှင့် အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်နေကြသော ထိုနိုင်ငံခြားသားကြီးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

ဒေါ်အေးအေးသည် သူတို့ နှစ်ဦးထံအပြေးကလေး ရောက်သွားပြီး -
'ညီမ၊ ညီမ'

စကားပြန်ကောင်မလေး၏ လက်ကို လှမ်းဆွဲရင်း ခေါ်လိုက်သည်။ ။
ဒေါ်အေးအေးကို တွေ့တော့ ကောင်မလေးက -

'ဟင် အစ်မကြီး၊ ဘယ်ကိုလာတာလဲ' ဟု နှုတ်ဆက်၏။

နိုင်ငံခြားသားကြီးကမူ ဒေါ်အေးအေးကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်

နေသည် ။

‘အချိန်သိပ်မရဘူး ညီမရယ်၊ မြန်မြန်ပဲပြောတော့မယ်၊ သူ့ကိုပြောပေးပါကွယ်။ မနေ့က အစ်မ သူ့ကိုရောင်းလိုက်တဲ့ ပတ္တမြားဟာ အတုကြီးဖြစ်နေလို့ ပါ။ အစ်မလည်း ဒီနေ့မှ သိတာပါ။ ဒါကြောင့် အစ်မ သူ့ငွေတွေကို အချိန်မီလိုက်ပေးတာပါကွယ်’

‘အို အစ်မရယ်’

ကောင်မလေးက အံ့သြစွာ ရေရွတ်လိုက်သည် ။ ပြီး အနီးတွင် မျက်မှောင်ကြုတ် ရပ်နေသော နိုင်ငံခြားသားကြီးကို အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြ လိုက်လေ၏။ ကောင်မလေး၏ စကားများကို နားထောင်နေသော နိုင်ငံခြားသားကြီး၏ မျက်လုံးသည် တဖြည်းဖြည်းဖြင့် အရောင်လဲ့လာသည် ကို သတိထားမိသည် ။ ကောင်မလေး၏ စကားဆုံးသည် နှင့် နိုင်ငံခြားသားကြီးသည် ဒေါ်အေးအေး၏ လက်အစုံကို ဆွဲကိုင်ပြီး လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့အမူအရာမျိုး လုပ်ပြနေသည် ။ ပြီးတော့ လက်အုပ်ကလေး ချီလို့ ။

ဒေါ်အေးအေးသည် ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ဖြင့် ထည့်လာသော ဒေါ်လာစက္ကူအိတ်ကို နိုင်ငံခြားသားကြီးထံ ကမ်းပေးလိုက်၏။

နိုင်ငံခြားသားကြီးသည် ဒေါ်လာစက္ကူအိတ်ကို တလှည့်၊ ဒေါ်အေးအေးကို တလှည့် ရီဝေစွာ ကြည့်နေလေသည် ။ ရုတ်ခြည်းလှမ်းမယူသေး။ ပြီးမှ ဖြည်းလေးစွာ လှမ်းယူပြီး သူ၏ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ပတ္တမြားထည့်ထားသည့် ကတ္တီပါအိတ်ကလေးကို ဆွဲထုတ် လိုက်လေသည် ။ သူက မျက်ရည်လည်လာသော မျက်ဝန်းများ ဖြင့် ဒေါ်အေးအေးကို ကြည့်ရင်း ကတ္တီပါအိတ်ကလေးကို ကမ်းပေးသည် ။ ထို့နောက် စကားပြန်မလေးဘက်သို့ လှည့်ကာ ရှည်လျားလှစွာသော စကားတို့ ကို

ပြောပါလေတော့သည် ။ နိုင်ငံခြားသားကြီး၏ စကားတို့ ကို နားထောင်
နေသော စကားပြန်မလေး၏ မျက်ဝန်းအစုံကလည်း တဖြည်းဖြည်း အ
ရောင်လဲ့၍ လာသည် ။ သူ၏ စကားဆုံးသွားလျှင် စကားပြန်မလေးက
ပင့်သက်တစ်ချက် ရှိုက်လိုက်ပြီး တစ်လုံးချင်း ပြန်ပြောပြပါတော့၏။

‘အစ်မရယ်၊ ကျွန်မလေ ဘယ်လိုဝမ်းသာမှန်းမသိပါဘူး။ အခု သူက
ဘာပြောတယ်မှတ်လဲ။ သူဟာ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အပြင်
သူတို့ နိုင်ငံက ထိပ်တန်းကျောက်မျက်ရတနာ ပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတ
ယ်တဲ့ ’

‘ဟင် ဟုတ်လား’

‘အစ်မဆီက ဝယ်လိုက်တဲ့ ပတ္တမြားကို သူတစ်ချက်ကြည့်လိုက်တာနဲ့
ပဲ အတုကြီးမှန်း သိပါတယ်တဲ့ ’

‘ဟင်’

‘ဒါပေမဲ့ သူက တမင်ဝယ်လိုက်တာပါတဲ့ ။ သူ့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က မြ
န်မာပြည်ကလူတွေရဲ့ ဇာတ်လမ်းဆင်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးပြီး နိုင်ငံအသီး
သီးကို ဘာသာမျိုးစုံနဲ့ ပြန်ဆိုဖြန့်ဝေဖို့ ပါပဲတဲ့ ။ အခုတော့ အစ်မကြီးရဲ့
တကယ့်စိတ်ရင်းအမှန်ကို သိလိုက်ရပြီမို့ သူအတော်ပဲ ခံစားသွားရပါပြီ
တဲ့ ။ သူ့မှာ ဝမ်းသာဝမ်းနည်းကြီးဖြစ်သွားလို့ အစ်မကြီးကို ဘာပြောရမှ
န်းတောင် မသိတော့ပါဘူးတဲ့ ’

‘အို ရပါတယ် ညီမရယ်’

‘သူက ပြောသေးတယ်။ တစ်ခုပဲ သူပြောနိုင်တော့ပါတယ်တဲ့ ။ အဲဒါ
ကတော့ သူမူလရေးဖို့ ကြံရွယ်ထားတဲ့ အတိုင်း ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်တော့
သူမဖြစ်မနေ ရေးပါမယ်တဲ့ ။ အဲဒီဝတ္ထုဟာ အကြောင်းအရာတူပေမဲ့ ရ

ည်ရွယ်ချက်နဲ့ ခေါင်းစီးပြောင်းသွားစေမယ့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်
တဲ့ ။ အဲဒါပါပဲ အစ်မကြီးရယ်’

ကောင်မလေး၏ စကားဆုံးသွားသည် ။ ဒေါ်အေးအေးက
ထိုနိုင်ငံခြားသားကြီးကို ခပ်တွေတွေကလေး တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်
သည် ။ အားနာကြည့် မျက်ဝန်းများ ဟု ထင်သည် ။
ထိုနိုင်ငံခြားသားကြီးကလည်း ဒေါ်အေးအေးကို ရီဝေစွာ လှမ်း၍ ကြည့်
လေသည် ။ အားနာကြည့်၊ ဝမ်းနည်းကြည့်၊ ကြေကွဲကြည့် မျက်ဝန်းများ
မှ လွဲ၍ အခြားအကြည့်မျိုးတော့ ဖြစ်လိမ့်မည် မထင်လေ။

သန်လျင်မောင်မောင်ဦး
(ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း - ၁၉၉၆)

သာယာဝတီမြို့

မောင်တုန်း (ယင်းဝင်း)

မိုး ၁၄
၇၀၁၃

သားကောင်နှင့် မုဆိုး

(၁)

နောက်ဆုံးတော့ သားကောင်ကို ရရှိ လိုက်လေပြီ။ တောလိုက်မုဆိုး စစ်စစ်တို့ မှာ သားကောင်ကို ရဖို့ အတွက် တောကျွမ်းမှု၊ သင့်တော်သော လက်နက် အသုံးအဆောင်တွေရှိရသလို သားကောင်၏ သဘာဝကိုလည်း တတ်သိနားလည်ဖို့ လိုသည် ။ အထူးသဖြင့် သားကောင်နောက်သို့ လိုက်ရသည် ။ အကယ်၍ အခန့်မသင့်လျှင် မုဆိုးက သားကောင်ဖြစ်သွားရသလို သားကောင်က မုဆိုးဖြစ်သွားရသည် ။

သူ့အဖို့ ကတော့ ရရှိခဲ့သော သားကောင်တွေများ ခဲ့လေပြီ။ မည်သည့် သားကောင်ကိုမျှ သူ့ကိုယ်တိုင်မလိုက်။ သူလိုချင်သော သားကောင်ကို ကြားလူတစ်ယောက်နှင့် ငွေကိုလက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည် ချည်းသာ။ ထို့ကြောင့် သူကသားကောင်ကို လိုက်ရှာသည် ။ သားကောင်ကိုတွေ့လျှင် သားကောင်ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ကို ချက်ချင်း စုံစမ်းသည် ။ သားကောင်ဖြစ်နိုင်ခြေရှိက ငွေကို လိုသလိုသုံးပြီးတော့ လိုက်သည် ။

တစ်ခါတစ်ရံတော့ သားကောင်မဟုတ်သော သားကောင်ကို သားကောင်အထင်နှင့် လိုက်လံခဲ့ဖူးသည် ။ ထိုအခါ မရရှိခြင်းနှင့် ကြုံရသည် ။ သူ့ဘဝတွင် ကြုံခဲ့ရသော သားကောင်တို့ မှာ အမျိုးမျိုးရှိသည် ။ တချို့မှာ ဝေလည်ကြောင်ပတ်နှင့် ၊ တချို့က မြောင်ပင်ဈေးခေါ်သည် ။ တချို့

ကတော့ အကြောင်းပြချက်တွေနှင့် ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ သူကတော့ သား
ကောင်များ နှင့် တွေ့ကြုံရသည် ကိုပင် နှစ်သက်ခဲ့မင်သည် ။ ပျော်ရွှင်
ကျေနပ်သည် ။

လူ့ဘဝဆိုတာ ရခဲ၏။ ထိုသို့ရခဲသော လူ့ဘဝကို လူသားတစ်ယောက်၏ ခံစားသင့်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ထုံလွှမ်းအောင် ရှာဖွေခဲ့သည် ။
ခန္ဓာကိုယ်ပင်ပန်းစေခဲ့ရသလို ဦးနှောက်ကိုလည်း အနားမပေးဘဲ အလုပ်လုပ်ခဲ့ချည်းသာ။ ထို့ကြောင့် သည် ကနေ့ သူ့အသက် ငါးဆယ်စွန်းစွန်း
အရွယ်တွင် သားသမီးသုံးယောက်နှင့် ဇနီးတစ်ယောက်ကို ထာဝစဉ်ပိုင်
ဆိုင်ထားသလို တစ်လတစ်လ ငွေကြေးကျပ်သိန်းပေါင်းများ စွာလည်း
ပိုင်ဆိုင်ထားနေလေပြီ။

ထို့ကြောင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခဲ့သော စိတ်ခန္ဓာနှင့် ဦးနှောက်ကို ကြည်
နူးသာယာခြင်းများ နှင့် ကုသဖေးမပေးရလေသည် ။ ထို့ကြောင့် လူ့ဘဝ
၏ အကောင်းဆုံးသော ဆေးဝါးဖြစ်သည့် သားကောင်ကို လိုက်လံရှာ
ဖွေခြင်းပင်။ သူသည် တော်ရုံတန်ရုံ သားကောင်ကို စိတ်မဝင်စားပါ။
တော်ရုံတန်ရုံ သားကောင်ကလည်း သူ့စိတ်ကို မနှိုးဆွစေပါ။ ထို့ကြောင့်
သူစိတ်ဝင်စားသော သားကောင်မျိုးမှာ ထူးခြားသည့် အလှအပဂုဏ်ဒြပ်
တို့ နှင့် ပြည့်စုံရသလို ငယ်ရွယ်နုပျိုပြီး အချိုးအစားကျနေ ကျစ်လျစ်စေ
ရမည်။ အထူးသဖြင့်ကတော့ လူအများ ၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်းနှင့် ထင်
ပေါ်ကျော်ကြားစပြုသူ ဖြစ်ရမည်။ ဒါက အရေးကြီးသည် ။ ဒါမှ လည်း
သူ့လိုလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ ၏ အလယ်တွင် ဂုဏ်ယူစရာတစ်ခု ဖြစ်ရသ
ည် မဟုတ်လား။

ရှင်းရှင်းပြောရလျှင် သူ့လိုသားကောင်လိုက်သောသူတွေ အများကြီး
ရှိသည် ။ ဆုံမိကြသည့် အခါ ကိုယ်ရရှိထားသော သားကောင်လေးများ

အကြောင်းကို ဂုဏ်တစ်ခုသဖွယ် ပြောဆိုရယ်မောကြသည် ။ သူက တော့ အနည်းငယ် သိုသိပ်တတ်သည် ။ သိုသိပ်ရမည်လေ။ ဒါမှ လည်း သူ မလိုချင်တော့သည့် သားကောင်ကို အခြားသူထံသို့ ပထုတ်၍ ရမည် လေ။

ယခု သူသားကောင်တစ်ကောင် ရထားလေပြီ။ ထိုသားကောင်ကို သူ အချိန်ငါးလလောက် ပေးလိုက်ရသည် ။ သူ့ဘဝမှာ ယခုရရှိလိုက်သော သားကောင်သည် အချိန်အကြာဆုံးနှင့် ငွေကြေးအကုန်အကျအများ ဆုံး ဟု ပြောရမည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ တန်သည် ဟု ပြောရမည်။ သားကောင်မှာ ထူးခြားသည့် ဂုဏ်ဒြပ်နှင့် ပြည့်စုံသလို ငယ်ရွယ်နုပျိုပြီး အချိုးအစားကျန ကျစ်လျစ်ထွေးကျွင်းသည် ။ ထို့ပြင် အရေးကြီးဆုံးအချက်ဖြစ်သည့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူ ဖြစ်လေသည် ။

သူသည် လည်း လုပ်ငန်းများ စွာ ပိုင်ဆိုင်ထားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီး တစ်ဦးပီပီ ခလုတ်တွေ အများကြီးရှိသည် ။ မည်သည့် ခလုတ်ကိုနှိပ်လျှင် မည်သည့် မီးလင်းသည် ကို နားလည်သည် ။ ထို့ကြောင့် လင်းလိုသည့် မီးအတွက် ခလုတ်နှိပ်လည်း ကျွမ်းကျင်သည် ။ ယခုတော့ သူလိုချင်ခဲ့သော သားကောင်က သူ့ထံသို့ ရောက်လာတော့မည့် အကြောင်းကို အဆက်အသွယ် တစ်ခုက အကြောင်းကြား လာပြီ။ နောက်ဆုံးတော့ သားကောင်က မုဆိုးဖြစ်သော သူ့ထံသို့ ရောက်လာရလေပြီ။ ထို့ကြောင့် သူပိုင်ဆိုင်သော ဟိုတယ်ကြီး၏ အထပ်နှစ်ဆယ်မှ သီးသန့် အခန်းကျယ်ထဲတွင် စောင့်ဆိုင်းနေလေ၏။ မုဆိုးသည် သားကောင်ကို စောင့်နေလေပြီ။

အခန်းထဲတွင် အကောင်းစားဖြစ်သည့် မွှေးရနံ့တို့ ထုံမွှမ်းနေလေ၏။ အေးမြသော အငွေ့အသက်ကလည်း လွင့်ပျံ့နေသည် ။ စားပွဲပေါ်တွင်

ထည်ဝါသပ်ရပ်စွာနှင့် နေရာတကျ ရှိနေသော နိုင်ငံခြားဖြစ် အကောင်း
စား ရှန်ပိန်အရက်နှင့် သီးစုံပန်းကန်တို့ မှာ လည်း သုံးဆောင်ခံဖို့ မျှော်
လင့်နေသည့် အလား။ သူ ချက်လက်မှတ်စာအုပ်လေးကိုကြည့်ကာ လ
က်မှတ်ထိုးရမည့် နေရာတွင် လက်မှတ်ထိုးလိုက်သည် ။ ပြီးသည် နှင့်
အမည်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့် မှတ်ပုံတင်နံပါတ်တို့ ကို ဖြည့်လိုက်သည် ။
ငွေကြေးအရေအတွက်ကိုတော့ မထည့်ရသေး။

သူ ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် နံရံတွင် ချိတ်ထားသော
သစ်သား ကနုတ်လက်ရာများ နှင့် ဘောင်ကွပ်ထားသည့် ကိုယ်လုံးပေါ်
မှန်ကြီးရှေ့တွင် ရပ်တန့်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် မျက်နှာကို ဦးစွာကြည့်
ကာ အနည်းငယ် စူထွက်နေသော ပါးစုံကို လက်နှင့် ကိုင်တွယ်ကြည့်လို
က်သည် ။ ပြီးသည် နှင့် ညဝတ်အင်္ကျီကို ဗိုက်ရှေ့မှ မကာ စူထွက်နေ
သော ဗိုက်ကြီးကို ကြည့်သည် ။ တဖန် ကိုယ်ကိုတစောင်းလှည့်၍ ကြည့်
သည် ။ ဗိုက်ကြီးမှာ တော်တော် စူထွက်နေလေသည် ။ နောက်တော့
အင်္ကျီကိုချလိုက်ကာ ညာဘက်လက်မောင်းမှ အင်္ကျီစကို ဘယ်ဘက်လ
က်နှင့် လက်မောင်းအရင်းအထိ ဆွဲတင်လိုက်ပြီး ညာဘက်လက်သီးကို
ဆုပ်လိုက်ကာ ကွေးချည်ဆန့်ချည်နှင့် လုပ်ရင်း အနည်းငယ်စူထွက်လာ
သည့် ကြွက်သားစိုင့်ကို ကြည့်သည် ။ သူ ပြုံးမိလိုက်သည် ။

‘ဟင်း ... ဟင်း ... နွားပျိုသန်လှတယ်ဆိုတာ နွားအိုပေါင်ကျိုးနေသ
လောက်ပဲ ရှိပါတယ်လေ ဟင်း ... ဟင်း’ စိတ်ထဲက ပြောရင်း နံရံမှ နာရီ
ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ။ နာရီခိုင်ခွက်ပေါ်မှ လက်တံတွေက ည ၈
နာရီတိတိကို ညွှန်ပြနေလေ၏။ သူ သဘောကျစွာနှင့် ပြုံးလိုက်မိသေး
သည် ။ နောက်ထပ်နာရီဝက်ကြာလျှင် သားကောင်က သူရှိရာဆီသို့
ရောက်လာပေတော့မည်။

‘ဟူး’

ကြုံခဲ့ဖူးပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် များ ခဲ့ဖူးသော်လည်း အသစ် အဆန်းလေးနှင့် ဦးဆုံး ကြုံရခါနီးတိုင်း ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသော ရင်ခုန် လှိုက်မောမှုတွေကို လေပူတစ်ချက်ဖြင့် မှုတ်ထုတ်မိ လိုက်လေ၏။

(၂)

နောက်ဆုံးတော့ သားကောင်က သူမ လိုချင်သည့် ပစ်ချက်နေရာသို့ ထိပေးရလေ၏။ သူမသည် မုဆိုးအလုပ်ကို ဘယ်တုန်းကမျှလုပ်ဖို့ စိတ် ကူးမရှိခဲ့ပါ။ ယခုတော့ သူမပစ်လိုက်သော ထိချက်ကြောင့် ငမ်းငမ်းတ က် လှိုက်မောနေသည့် သားကောင်ထံသို့ သွားနေရလေပြီ။ တကယ်ဆို လျှင် ကိုယ်ရှိရာနေရာမှ ခေါင်းမော့ရင်ကော့ပြီးနေလျှင် ရ၏။ သို့သော် အာရုံနောက်တာကြောင့် နှင့် အနာဂတ်ကို ကြိုတွက်ကာ သွားရောက် ပေးလိုက်ခြင်းပင်။

တကယ်တော့ သူမသည် သိချင်းဆိုခြင်း၊ မော်ဒယ်လျှောက်ခြင်းနှင့် သရုပ်ဆောင်ခြင်း အနုပညာများကို ဝါသနာထုံသည် ။ ထို့ကြောင့် သူမ သည် အဆိုတော်ဖြစ်ချင်သည် ။ နာမည်ကြီးမော်ဒယ် ဖြစ်ချင်သည် ။ အောင်မြင်ကျော်ကြားသော အကယ်ဒမီများ ရှင် သရုပ်ဆောင်ကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်သည် ။ သို့ပေမဲ့ အဆိုကျော်တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ ရန် မှာ သူမ၏ အသံက ထူးခြားမှုရှိပေမည့် အမှီကောင်းသော ဆရာကောင်း

များ မရှိသလို ချဉ်းကပ်ဆည်းပူးဖို့ ရန်မှာ လည်း ဝန်လေးခဲ့သည်။ ။

သူမမှာ တစ်ခုကံကောင်းတာ ရှိသည်။ ။ ထိုအရာမှာ အများ နှင့် မတူ တမှုထူးခြားသော လှပခြင်းဂုဏ်ရှိသည်။ ။ ထိုဂုဏ်တစ်ခုကို ငယ်ရွယ်နုပျိုခြင်းနှင့် အချိုးအစား ကျနပြေပြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်း ပုံက အစွမ်းကုန်ပံ့ပိုးထားသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူမ၏ အိပ်မက်ကမ္ဘာလှ လှကို စတင်အကောင်အထည် ဖော်ဆောင်ဖို့ အတွက် ပထမဦးဆုံးခြေ လှမ်းအဖြစ် မော်ဒယ်သင်တန်းသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ။ သင်တန်းသို့ ရောက်သောအခါ မော်ဒယ်ကောင်းတစ်ယောက်၏ အရည်အချင်းများ ပြည့်စုံဖို့ အတွက် ဆရာများ ၏ သင်ကြားပြသမှုကို အတိအကျ လိုက်နာ လုပ်ဆောင်သလို လေ့လာစရာရှိသည် တို့ ကိုလည်း အစွမ်းကုန် လေ့ လာမှတ်သား ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ။

ကံကောင်းသည် မှာ သင်တန်းသို့ရောက်ပြီး သုံးလပြည့်ခါနီး၌ ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု၏ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာ ဖက်ရှင်ရှိုးပွဲတွင် ပထမဆုရရှိခဲ့ သည်။ ။ ထိုဆုရပြီး အချိန်သိပ်မကြာခင်မှာ ပင် ထိုကုမ္ပဏီကြီးမှ နာမည်ကြီးမင်းသားတစ်ယောက်နှင့် တွဲဖက်ကာ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာရိုက်ဖို့ ကမ်းလှမ်းခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ။ သူမက လက်ခံရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ။ နောက်တော့ သူမ၏ ထူးခြားချောမောလှပသော ရုပ်ရည်ရူပကာနှင့် သရုပ်ဆောင်အတတ်ပညာအချို့ကို ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ သူမ၏ အမည်မှာ မျှော်လင့်ထားသည် ထက် ပရိသတ်၏ အသိအမှတ်ပြုခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ။ ထိုသို့ဖြင့် မော်ဒယ်နှင့် ကြော်ငြာသရုပ်ဆောင်ခြင်း၊ တေးသရုပ်ဖော်ရိုက်ခြင်းတို့ ကို ညီမျှအောင် လုပ်ဆောင်ကြိုးစားခဲ့သည်။ ။

သူမ၏ ဂုဏ်သတင်းမှာ လည်း သင်တန်းတွင် ပျံ့နှံ့လာခဲ့ခြင်းကြောင့် သင်တန်းမှာ လည်း ဂုဏ်တက်ခဲ့သည်။ ။ ထိုသို့ဖြင့် သူမ၏ သင်တန်းမှ

ဦးစီးကျင်းပသော ကုန်ပစ္စည်းမျိုးစုံတို့ ၏ ကြော်ငြာဖက်ရှင်ရှိုးပွဲတို့ တွင် ဆုတံဆိပ်အမျိုးမျိုး ရရှိခဲ့လေသည်။ ။ နောက်ပိုင်း၌ သူမကို ဗွီဒီယိုဇာတ် ကားအချို့တွင် ဇာတ်ရံအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ပေးဖို့ ငှားလာကြသည်။ ။ သူမက နားမလည်စွာနှင့် လက်ခံချင်ခဲ့သည်။ ။ သို့ပေမဲ့ သင်တန်းက ဆရာ၊ ဆရာမနှင့် သူငယ်ချင်းများက ခေါင်းဆောင်မင်းသမီးမှ မဟုတ်လျှင် ငြင်းဆန်ဖို့ တိုက်တွန်းကြသည်။ ။ သူမက နားထောင်ခဲ့ပါသည်။ ။

ထင်ပေါ်လျှင် စင်တော်က ကောက်သည် ဆိုသောစကားမှာ မှန်ကန် လှသည်။ ။ သူမကို ဗွီဒီယိုကုမ္ပဏီတစ်ခုက ခေါင်းဆောင်မင်းသမီးအဖြစ် တင်ရိုက်ဖို့ ကမ်းလှမ်းလာသည်။ ။ ပထမဦးဆုံး တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ရမည့် မင်းသားကလည်း လက်ရှိနာမည်ကြီး အကယ်ဒမီမင်းသားနှင့် သူမ လက်ခံရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ။ ထိုဇာတ်ကားကို စတင်ရိုက်ကူးသောအခါ ပထမဦးဆုံးအတွေ့အကြုံမို့ သူမ ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြစ်ခဲ့ရပေမည် ဒါရိုက်တာနှင့် မင်းသားအပါအဝင် ကျန်သည့် ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံ အားလုံးကပါ ဖေးမလက်တွဲသင်ပြပေးခဲ့ကြသောကြောင့် ထူးခြားသည့် အခက်အခဲမရှိဘဲ အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်ခဲ့သလို ဇာတ်ကားထွက်လာသည့် အခါမှာ လည်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ။

ထိုသို့ဖြင့် သူမ၏ နာမည်မှာ အောင်မြင်ခြင်းလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ဇာတ်ကားပေါင်းများစွာကိုလည်း လက်ခံပြီး ရိုက်ကူးလာခဲ့ရသည်။ ။ သူမ၏ အိပ်မက်ကမ္ဘာမှာ ရုပ်လုံးကြွလာခဲ့သောကြောင့် ပျော်ရွှင်ခဲ့ရသည်။ ။ ကြည်နူးခဲ့ရသည်။ ။ ရှေ့ဆက်ပြီးတော့လည်း ကြိုးစားဖို့ အားအင်တွေ၊ အတတ်ပညာတွေ၊ လေ့လာစရာတွေကို မွေးမြူသင်ကြားလေ့လာခဲ့သည်။ ။ လေ့လာခဲ့သလောက်လည်း အသုံးတည့်ကာ အကျိုးရှိခဲ့သည်။ ။

လောကကြီးသည် အံ့ဩဖို့ ကောင်းပါသည်။ သူမတို့ ၏ အနုပညာနယ်ပယ်မှာ အရောင်အသွေး စုံလှသည်။ များသောအားဖြင့် အတန်းပညာဆုံးခန်းတိုင်ထားသူများ ဖြစ်ကြသလို ဆရာဝန်များ၊ အင်ဂျင်နီယာများ နှင့် ငွေကြေးပြည့်စုံသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူမကတော့ အတန်းပညာလည်း ဆုံးခန်းမတိုင်သေးသလို ငွေကြေးကလည်း ကြွယ်ဝလွန်းသူမဟုတ်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် လည်း တစ်ခါတစ်ရံ အထင်မြင်သေးသော စကားလုံးအချို့နှင့် မျက်ဝန်းအချို့ကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရတတ်ခဲ့သည်။

ထို့အတွက် သူ မမူခဲ့ပါ။ သို့ပေမဲ့ မင်းသမီးတစ်ယောက်၏ ဝင်ငွေက အဝတ်အစားနှင့် အလှအပဆိုင်ရာတို့ တွင် ကုန်ကျရသည် မှာ မသက်သာလှချေ။ တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း သူမ အနည်းငယ် စိတ်ပျက်မိခဲ့သေးသည်။ ဝါသနာကလည်း မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့ အခက်သားလား။ လောကကြီးသည် အံ့ဩဖို့ ကောင်းပါသည်။ လောကကြီးတွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားစပြုနေသော အမျိုးကောင်းသမီးလေးတွေကိုမှ ချစ်ပွဲဝင်လိုကြသော သူဌေးများ ရှိနေခြင်းမှာ အံ့ဩစရာ အကောင်းဆုံးဟု ဆိုရမည်။ ထိုသူဌေးများက သူမတို့လိုလူများ နှင့် ချစ်ပွဲဝင်ရသည် ကို ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာအဖြစ် သတ်မှတ်ကြသည် ဟု ကြားရသည့် အခါ ဘုရားတမိခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် သူမတို့ နယ်ပယ်မှ အမျိုးကောင်းအတတ်ပညာရှင်မလေးအချို့မှာ ထိုကဲ့သို့ သူဌေးများ ၏ သားကောင်ဘဝရောက်ပြီး အနုပညာနယ်ပယ်မှ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားကြလေသည်။ တချို့လည်း ထိုသူဌေးများ ၏ သားကောင်အဖြစ်နှင့် လှေကားအဖြစ် အသုံးချကာ သရဖူကို ဆက်လက်ဆောင်းထားသည်။ တချို့လည်း အငယ်အနှောင်းဘဝကို ခံယူရင်း စည်းစိမ်ဘုံ၌ ခံစားနေလေသည်။ တချို့လည်း ... တချို့လည်း ...

လွန်ခဲ့သော ငါးလဝန်းကျင်လောက်က သူဌေးတစ်ဦး၏ လုပ်ငန်းများ စွာထဲမှ လုပ်ငန်းတစ်ခု၏ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာကို သူမ ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ။ ထိုသူဌေးမှာ ကြော်ငြာရိုက်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် အဆက်အသွယ်တစ်ခုမှ တဆင့် ချိတ်ဆက် လာလေသည်။ ။ ပထမတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝမ်းနည်းခဲ့ရသည်။ ။ သေချာတွေးကြည့်တော့လည်း သူမတို့ နယ်ပယ်မှာ ဒါမျိုးတွေက သိပ်ပြီးမထူးဆန်းလှဟု ဆိုရမည်။ ထို့ကြောင့် အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် ဈေးကို အမြင့်ကြီး ခေါ်ပစ်မိလိုက်သည်။ ။ သူမ ခေါ်မိလိုက်သောဈေးမှာ ကျပ်သိန်းပေါင်းသုံးရာ။ အံ့ဩဖို့ ကောင်းပါသည်။ ။ သူဌေးက သူမပြောသောဈေးကို ပေးသည်။ ။ ထိုအခါ သူမ မည်ကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်ရမည်နည်း။ ကျပ်သိန်းပေါင်းသုံးရာဆိုသည် က တစ်ညတည်းနှင့် ရရှိမည့် ငွေကြေး။

သည် ကြားထဲမှာ သားအိမ်ကင်ဆာဝေဒနာဖြစ်လာသော မေမေ့အတွက် ဆေးကုသစရိတ်က လိုလာသလို မောင်လေးနှင့် ညီမလေးတို့ ၏ ပညာသင်စရိတ်တို့ ကလည်း မြင့်မားလာသည်။ ။ အထူးသဖြင့် မေမေ့ကို လူလောကတွင် သက်တမ်းစေ့ နေနိုင်စေချင်သေးသည်။ ။ ဖေဖေ၏ ကားဘော်ဒီဆေးမှုတ်လုပ်ငန်းကလည်း ကားအသစ်များ ဝင်လာတာကြောင့် ရပ်ဆိုင်းရမည့် အခြေအနေမျိုး။ ကြားက ချိတ်ဆက်ပေးသည့် သူလည်း ပြောပါသည်။ ။

‘နင့်နယ်ဟယ် ... သိန်းသုံးရာဆိုတာ တစ်ညတည်းရမယ့် ဝင်ငွေနော် ၊ နောက်ပိုင်းညတွေ ညတွေဆိုတာရှိသေးတယ်၊ ပြီးတော့ နင်အထာနပ်ရင် နင်လိုသလို နှိုက်ယူလို့ ရတယ်။ သူက နင့်ကို လုံးဝကြွေနေတာ ... စိတ်ချ၊ နင်တို့ ကိစ္စ ငါတစ်ယောက်တည်းကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မသိစေရဘူး၊ ရေရှည်ကို ကြည့်စမ်းပါဟယ်။ ဪ သူ့ဘက်က ကြွေနေတာ၊ ကြာဖို့ တော့ လိုတယ်နော်။ ပြီးတော့ ဈေးကိုလည်း လုံးဝမကျစေနဲ့ ။ ကစား

တတ်ရင် သားကောင်ကြီးပါတယ်’

သားကောင်ကြီး၊ သားကောင်ကြီးတဲ့ လား။ သူမ၏ မျက်ဝန်းထဲ၌ ငွေတစ်သောင်းတန် စက္ကူအုပ်များကို အထပ်လိုက်မြင်မိသလို သက်ပြင်းမောတို့ ကလည်း မရေတွက်နိုင်လောက်အောင် အကြိမ်ကြိမ်ပြုထွက်ခဲ့ရသည်။ ။ ထိုသို့ဖြင့် သူမ ငါးလနီးပါးလောက် စဉ်းစားခဲ့ရသည်။ ။ သေချာတာကတော့ သူမသည် သားကောင် မဖြစ်လိုပါ။ ။ ထို့ကြောင့် သူဌေးအား သားကောင်အဖြစ် မြင်ယောင်ပစ်လိုက်သည်။ ။ နောက်ဆုံးတော့ သားကောင်က သူမ လိုချင်သည့် ပစ်ချက်နေရာသို့ ထိပေးရကာ ကျဆုံးရလေတော့၏။

(၃)

ကမ္ဘာပေါ်တွင် တချို့နိုင်ငံများက အခြားတစ်နိုင်ငံကို စစ်ခင်းဖို့ တာရှည်သည်။ ။ တချို့နိုင်ငံများ ၏ စစ်ပွဲဖြစ်ပွားနေခြင်းကြောင့် ဒုက္ခအတိရောက်နေကြလေသည်။ ။ တချို့နိုင်ငံများက အခြားနိုင်ငံတို့ မှ ထောက်ပံ့သောအစားအစာနှင့် အသက်ရှင်နေကြသည်။ ။ တချို့နိုင်ငံတို့ မှာ ပြည်တွင်းစစ်များ ဖြစ်ပွား၏။ တချို့နိုင်ငံတို့ မှာ မြစ်၊ ချောင်းများ ပျက်စီးလျက်ရှိနေသည်။ ။

ရှင်းလင်းစွာ ပြောရလျှင် ထိုကိစ္စများကို သူဌေးကြီးနှင့် မင်းသမီးတို့သည် စိတ်ဝင်စားစရာဟူ၍ မှတ်ယူမထားကြပါ။ သူတို့ စိတ်ဝင်စားကြ

သည် မှာ တစ်ယောက်က နုပျိုနေသည့် အလှနှင့် တစ်ယောက်က ငွေစက္ကူများ သာ။ သူတို့ နှစ်ဦးသည် အချစ်ကို ခုတုံးလုပ်ပြီး ဖောက်ပြန်ရေးသွေးသားဖလှယ်ပွဲကို လူမသိသူမသိ ဆင်နွှဲပြီးသွားပြီ။

‘ဟား၊ သိပ်ချစ်ဖို့ ကောင်းတာပဲ ကလေးရယ်၊ ကိုကြီးကတော့ နောက်ထပ် ဒီလိုညချမ်းလေးတွေ ဖြတ်သန်းချင်သေးတယ်’

သူဌေးကြီးက ပြောပြီးသည် နှင့် ရှန်ပိန်ခွက်ထဲမှ ရှန်ပိန်ကို တစ်ချက်ငုံသောက်လိုက်ပြီး မိန်းမချောလေး၏ မျက်နှာကို အာသာမပြေစွာ စိုက်ကြည့်နေလေသည် ။ မိန်းမချောလေးကလည်း အသံထွက်ရုံလေးနှင့် လှိုက်ကာပြုံးရယ်ရင်း သီးစုံပန်းကန်ထဲမှ စပျစ်သီးလေးတစ်လုံးယူကာ နှုတ်ခမ်းလှလှလေးအတွင်းသို့ ထည့်လိုက်ပြီး ငုံ့စုပ်ကာ စား လိုက်လေသည် ။ နောက်တော့ -

‘ဒါများ ကိုကြီးရယ်၊ လွယ်လွယ်လေးပါ။ ကိုကြီးပေးထားတဲ့ ချက်လက်မှတ် ဂဏန်းလေးတွေအတိုင်း မလျော့ဘဲ ပေးရင်ဖြစ်တာပဲဟာ။ ဟွန်း၊ လွယ်လွယ်လေးရယ်’

‘အိုး ဒီလိုလား၊ ဒါဆို ဈေးဆစ်ဦးမှ နဲ့ တူတယ်’

‘ဟွန်းနော်၊ ဒါမျိုးဆိုတာ ဈေးဆစ်မကောင်းဘူး သိလား’

‘ဪ’

နှစ်ယောက်သား သဘောကျစွာဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက် ရှုန်းရှုန်းစားစားကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေကြလေသည် ။ သူတို့ ကိုယ်စီရင်ထဲမှာ လည်း ကျေနပ်နေကြသည် ။ ကျေနပ်ကြမည်ပေါ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မုဆိုးဆိုသည့် ဂုဏ်ပုဒ်တင်ထားပြီး သားကောင်တွေနေပြီဟု ယူဆထားကြသည် မဟုတ်လား။ တကယ်တော့ ...။

မောင်တည့်တုံ (ယင်းတော်)
